

mine, magister militum eius, uir fide & pietate & uirtute animi pollens, repente sic confortatus est, ut cum primis ducibus concurreret ad eam partem qua Barbari praeliabantur. Quo facto, dirupit acies, & in fugam mox uertit inimicos. Fitq; denuo ex hora miraculum. Turbo uentorum uehemens à parte Theodosij, in ora hostium pectoraq; illis grauiter scutis uerberabat, nunc impressis pertinaciter obstricta claudebat, nunc auulsis uiolenter destituta nudabat, nunc oppositis iugiter in terga trudebat. Tela etiam quæ ipsi uehementer intorserant, excepta uentis, impetu supinato, ac retrorsum coacto, in ipsos infeliciter conflagabat: & ea quæ ab eius parte spicula erant missa, ultra mensuram humani iactus per magnum inane portata, ualenter hosti infligebat. Hoc itaque modo dimicatione consumpta, Tyrannus concurrens ad pedes Imperatoris exorabat promereri salutem. Qui circa pedes eius à militibus capite secatus est, xv. Calend. Octobris, consulatus Archadij anno tertio & Honorij secundo. Arbogastes autem tantorum causa malorum, post duos congressionis dies fuga lapsus cum cognouisset quia uiuere non posset, proprio gladio se peremit. Præmiserat deniq; prius Theodosius decem milia Gothorum auxiliorum, quæ ab Arbogaste comite funditus deleta sunt. Quos utiq; Theodosio perdidisse, magis lucrum, quàm detrimentum fuit. Ad cuius laudem ob insignem uictoriam poeta quidam nomine Claudianus, eximius sed paganus, inter cætera huiusmodi Deo & homini testimonium cecinit:

Omniū dilecte Deo, tibi militat æther,
Et coniurati ueniunt ad classica uenti.

Prodigium

Ea tempestate in orientis partibus, apud Palæstinam prouinciā in castello Emaus, natus est puer, perfectus, ab umbilico & sursum diuisus, ita ut haberet duo pectora, & duo capita, & unusquisq; suos sensus: & unus edebat & bibebat, & alter nō edebat: unus dormiebat & alter uigilabat, nō nunq; insimul dormiebant. Insimul tamen ludebant ad alterutrum, & flebat uterq; & percutiebāt inuicē. Porro uixerūt annis ferme duobus. Et unus quidem mortuus est, alter superuixit diebus quatuor. Igitur Theodosius Imperator post laborem publicum corpore fatigatus in ægritudine incurrit, & sperans se ægritudine moriturum, potius de Rep. cogitabat, considerans quæ solent prouenire hominibus Imperatore moriente. Filium itaque Honorium de Constantinopoli euocauit, & Imperatorem Romæ ordinauit. Cumq; Honorius Mediolanum uenisset, Theodosius ex ægritudine releuatus, Circum de uictoria celebrabat, & ante prandium quidem spectaculum quasi sanus exhibuit, post prandium repente prægrauatus est, & ad spectaculum uenire non potuit. filium tamen ludis adesse præcepit. Superueniente uero nocte defunctus est, Cōsularu Olibrij & Probinij xvi Cal. Februarij. Anno Imperij decimosextimo, uitæ uero quinquagesimo. Huic

*Theodosij
mors*

fertur